روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: محمدجواد اخوان
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۵۸
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۴۹۸۴۷۶
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۶۴۴۲ | سه‌شنبه ۱۷ اسفند ۱۴۰۰ | ۵ شعبان ۱۴۴۳ | اذان ظهر: ۱۲:۱۵ |
غروب آفتاب: ۱۸:۰۶ | اذان مغرب: ۱۸:۲۴ | نیمه‌شب شرعی: ۲۳:۳۳ | اذان صبح فردا: ۰۵:۰۱ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۲۴ |

یادداشت | جواد محرمی

کاش با مهرجویی مهربان‌تر بودیم

داریوش مهرجویی یک ویدئو در فضای مجازی منتشر کرده که در آن نسبت به باطل شدن پروانه نمایش فیلم «لامینور» معترض است؛ فیلمی که محصول سال ۱۳۹۸ است اما به دلیل کرونا و تعطیلی سینماها اکران آن مانند همه آثار سینمایی به تعویق افتاد. آنچه مهرجویی در ویدئوی منتشره به آن معترض است، لغو پروانه نمایشی است که دو سال پیش صادر شده است اما به زعم مهرجویی حالا باطل شده تا فیلم او از چرخه اکران نوروزی کنار گذاشته شود. هر چند معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی تأکید دارد که فیلم لامینور مجوز دارد و صرفاً از لیست اکران نوروزی کنار گذاشته شده است اما همین قرار دادن در لیست و سپس حذف آن کافی بود تا مهرجویی پا به سن گذاشته را در ۸۲سالگی به واکنشی احساسی وادارد.

در واقع سازمان سینمایی وقتی خبر بد حذف فیلم از اکران نوروزی را با خبر خوب حضور فیلم جابه‌جا می‌کند، کارگردان پابه‌سن گذاشته را در وضعیت روحی بدی قرار می‌دهد. اگر از ابتدا لامینور در لیست جای داده نمی‌شد، قطعاً کار به جایی نمی‌کشید که مهرجویی به گفته نزدیکانش تحت شوک حذف فیلم کارش به بیمارستان بکشد و در وضعیتی نه چندان طبیعی جلوی دوربین بنشیند و خود را قربانی سال‌ها بی‌مهری مسئولان سینمایی قلمداد کند.

اگر او همین حرف‌ها را در یک مصاحبه عادی و در وضعیتی متعادل بر زبان می‌آورد که البته بارها بر زبان آورده قطعاً تا این اندازه بازتاب منفی به بار نمی‌آورد اما وقتی پیرمرد با بغض و فریاد حرفش را می‌زند و تظلم‌خواهی می‌کند، به طور عادی مخاطبش را تحت تأثیر قرار می‌دهد. خوب بود مسئولان سازمان سینمایی در مدیریت اکران نوروزی آنقدر دقت نظر به خرج می‌دادند تا شاهد واکنش تلخ فیلمساز پیشکسوت کشورمان نبودیم. نکته‌ای که مسئولان سینمایی از آن غافلند این است که عده‌ای از اینکه انگشت اتهام وضعیت نه چندان مطلوب سینمای ایران به گردن ممیزی و نظارت بیفتد، خوشحال می‌شوند. همانطور که می‌اندازند. در این نزدیک ۱۵سالی که مهرجویی فیلم خوب نساخته و همه به آن اذعان دارند، عده‌ای بوده‌اند که ممیزی را متهم اصلی قلمداد کرده‌اند و همین‌ها بدشان نمی‌آید داریوش مهرجویی در وضعیتی قرار بگیرد که با عصبانیت حاکمیت را مقصر بداند. درباره برخی سختگیری‌های بی‌مورد که برای مثال منجر به توقیف بلندمدت فیلم «بانو» شد یا سبب شد فیلم علی سنتوری به محاق توقیف برود، باید حق را به مهرجویی داد. برای یک فیلمساز در جایگاه او توقیف چند ساله یک فیلم که می‌توانست با درایت و نگاهی فرهنگی سر موقع به نمایش عمومی برسد، سخت و تا حدی جانکاه می‌تواند باشد.

این را نمی‌توان منکر بود. فیلم بانو در سال ۷۰ به بهانه عجیب «توهین به انسان و مردم» توقیف شد. فیلم را که حالا پس از ۳۰سال تماشا کنی از اینکه با چنین ایرادی توقیف شده است، حیرت می‌کنی. مهرجویی سال‌ها بعد درباره بانو در یک مصاحبه می‌گوید: «نامه‌ای نوشتم با این مضمون که چگونه فیلم را ندیده‌اند یا بد دیده‌اند و اینکه برخلاف نظر آنها، سراسر ستایش از انسان است و... به هر حال شورا برای نجات دادن فیلم، آن را فعلاً غیرقابل نمایش اعلام کرد، یعنی برای نجات فیلم، آن را به کل توقیف کرد. چه جور برداشتی از فیلم شده بود، نمی‌دانم. فقط می‌گفتند چون سال قبل، نمایش فیلم «نوبت عاشقی» باعث شده بود گروه مخالفان به خصوص مهدی نصیری و همفکرانش سخت به جان وزارت ارشاد بیفتند، امسال ارشاد قدری احتیاط می‌کند، زیرا «بانو» هم ممکن است چنین واکنش‌هایی را برانگیزد.» فیلم بانو هفت سال بعد در سال ۷۷ از توقیف درآمد و اکران شد اما نمی‌توان تأثیر مخرب آن را روی کارگردانش منکر شد.

داریوش مهرجویی یک بار دیگر در دهه ۸۰ با علی سنتوری با دیوار توقیف روبه‌رو شد. یادمان باشد او کارگردان فیلم «گاو» است که پیش از انقلاب و در آن وضعیت فساد فیلمفارسی ساخته شده بود و آن را پس از انقلاب برای امام راحل به نمایش گذاشتند و امام از آن به عنوان نمونه یک فیلم آموزنده و فرهنگی یاد کرده بود. این همان مهرجویی است؛ فیلمسازی که در آن شرایط ترویج فیلمفارسی هم تن به ابتذال نمی‌داد. سرانجام علی سنتوری هم پس از کشمکش‌های فراوان در مرداد سال ۸۹ مجوز اکران ویدئویی گرفت اما پس از سکته قلبی و مرگ نابهنگام فرامرز فرازمند، تهیه‌کننده فیلم در ۶۵سالگی. نکته‌ای که درباره آثار مهرجویی وجود دارد این است که آثار او هرچه باشد از ابتذال در مضمون و فرم به دور است اما در همین اکران نوروزی ۱۴۰۰ فیلمی با عنوان قدغن حضور دارد که تنه به فیلمفارسی‌های پیش از انقلاب می‌زند. پیام چنین رویکردی به سینماگران می‌تواند این باشد که چنین آثاری مجوز اکران در بهترین موسم را دریافت می‌کنند و این اصلاً پیام خوبی نیست. فیلم لامینور مهرجویی نیز به احتمال زیاد در ادامه آثار متأخر او قرار داشته و فیلم خیلی خوبی نیست اما ای کاش برای ارج نهادن به فیلمسازی که دست‌کم تن به ابتذال نداد و چند دهه آثاری آبرومند برای سینمای ایران خلق کرد، با او مهربانانه‌تر رفتار می‌کردیم. او فیلم‌های مهمی چون هامون، اجاره‌نشین‌ها، و سارا و مهمان مامان را در کارنامه دارد.

حکمت

امام حسن مجتبی(ع):

وعده دادن، عارضه سخاوت است و وفاکردن به آن، دوای آن.

(نزهه‌الناظر و تنبیه‌الخاطر)

شکار ریگی روی پرده اکران نوروزی

اکران نوروزی ۱۴۰۱ با ترکیبی متنوع در راه است و از ۱۸ اسفند سالن‌های سینما را در سراسر کشور درمی‌نوردد

■ **محمدصادق عابدینی**

ترکیب اکران نوروزی سال ۱۴۰۱ از نظر ژانر یک ترکیب متنوع است که می‌تواند سلایق مختلف را به سینماها بکشاند.

پس از سه سال سلطه کرونا بر سینماها، با کاهش شیب ابتلا به «امیکرون» این احتمال وجود دارد که در نوروز پیش رو، مردم بتوانند با خیال راحت‌تری به سینما بروند. این خوش‌بینی همه را امیدوار کرده است که سینما می‌تواند دوباره به روزهای پررونق خود نزدیک شود.

■ **ترکیب فیلم‌های نوروزی**

اکران نوروزی ۱۴۰۱ از ۱۸اسفند ماه امسال آغاز می‌شود. این تاریخ را شورای صنفی نمایش در آخرین جلسه خود مشخص کرد؛ جلسه‌ای که در آن ترکیب نهایی فیلم‌های حاضر در اکران عید مشخص شد. بر اساس مصوبه شورا، پردیس کوروش، آزادی، بهمن، ایران مال، ملت، ماندانا و مگامال به عنوان سرگروه‌های هفت‌گانه اعلام شدند.

نحوه تخصیص فیلم‌ها در سرگروه‌های هفت‌گانه به این ترتیب است: «موقعیت مهدی» در سینما آزادی، «قدغن» به سرگروهی پردیس کوروش، «روز صفر» به سرگروهی سینما بهمن، «سگ‌بند» به سرگروهی ایرانمال، «مرد بازنده» به سرگروهی پردیس ملت، «گل به خودی» به سرگروهی مگامال و «شادروان» به سرگروهی ماندانا، فیلم‌هایی هستند که قرار است اکران شوند.

■ **«قدغن» فیلمفارسی!**

محمدحسین فرحبخش، تهیه‌کننده و کارگردان سینما یکی از گزینه‌های تقریباً ثابت اکران‌های نوروزی است. رابطه خوبی که فرحبخش با تصمیم‌گیری اکران در سینما دارد، باعث شده است فیلم‌هایی که وی کارگردانی کرده یا تهیه‌کنندگی آنها را برعهده داشته است، اغلب بتوانند در فهرست اکران‌های نوروزی جای داشته باشند. فرحبخش امسال با «قدغن» راهی اکران عید می‌شود. سبک فیلمسازی مورد علاقه این کارگردان به سینمای فیلمفارسی شباهت زیادی دارد و البته همیشه هم مخاطبان خود را پیدا کرده و هیچ وقت شکست نخورده است. «قدغن» را مجید مافی ساخته که پیش‌تر «تکخال» را ساخته بود و این دومین تجربه کارگردانی برای او به شمار می‌رود. از نکات جالب توجه «قدغن» خوانندگی خواننده قدیمی لاله‌زاری در آن است که شباهت این فیلم را به فیلمفارسی بیشتر می‌کند.

«روز صفر» از جمله آثار شاخص سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر بود که در ۱۲ رشته نامزد سیمرغ شد و توانست پنج سیمرغ از جمله جایزه بهترین فیلم اول را به دست آورد

■ **«روز صفر» ریگی**

سعید ملکان، تهیه‌کننده و طراح چهره صاحبنام سینما برای نخستین تجربه کارگردانی، سراغ موضوع امنیتی دستگیری عبدالمالک ریگی رفت. روز صفر، یک اکشن در سبک معمایی- هیجانی است. در این فیلم برای اولین بار عملیاتی که منجر به دستگیری ریگی شد، به تصویر کشیده می‌شود. «روز صفر» از جمله آثار شاخص سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر بود که در ۱۲ رشته نامزد سیمرغ شد و توانست پنج سیمرغ از جمله جایزه بهترین فیلم اول را به دست آورد. برای علاقه‌مندان «گاندو» که به ماجراهای امنیتی علاقه دارند، روز صفر می‌تواند گزینه مناسبی برای نمایش باشد. این فیلم در صورتی که کرونا بر سینما حاکم نمی‌شد، باید خیلی زودتر از اینها به سینما می‌آمد، اما تعویقی که همه‌گیری کرونا پیش آورد و تعطیلی سالن‌های سینما باعث شد پس از دو سال «روز صفر» آماده نمایش شود.

■ **«موقعیت مهدی» باز هم یک فیلم اولی!**

درباره «موقعیت مهدی» در ایام چهلمین جشنواره فیلم فجر صحبت‌های زیادی شده است؛ فیلم سینمایی‌ای به کارگردانی مهدی حجازی‌فر که مانند سعید ملکان اولین تجربه کارگردانی خود را با یک پروژه بزرگ آغاز کرد. حجازی‌فر «موقعیت مهدی» را در قالب سریال «عاشورا» برای تلویزیون ساخته و قرار است این سریال با محوریت زندگی سردار شهید مهدی باکری و فعالیت‌های لشکر ۱۴ عاشورا از تلویزیون پخش شود. نسخه سینمایی این سریال با نام «موقعیت مهدی» پدیده چهلمین جشنواره فیلم فجر بود. از آنجا که احتمالاً مجموعه تلویزیونی «عاشورا» سال آینده از تلویزیون پخش می‌شود، بهترین زمان اکران این فیلم نوروز ۱۴۰۱ بود.

■ **«مرد بازنده» معمایی**

محمدحسین مهدویان پس از ساخت فیلم سینمایی «شیشلیک»، سریال «زخم‌کاری» را برای شبکه نمایش خانگی ساخت و دوباره به سینما بازگشت و «مرد بازنده» را برای جشنواره چهلم فیلم فجر آماده کرد. «مرد بازنده» با ترکیب آشنای بازیگران زخم‌کاری تولید شده است. این فیلم در ژانر جنایی و معمایی ساخته شده است. حضور جواد عزتی به عنوان یک کارآگاه پلیس از نکات جالب توجه این فیلم است. «مرد بازنده» موافقان و مخالفان جدی در طول جشنواره فیلم فجر داشت و باید دید مردم با آن همراه خواهند شد یا خیر!

■ **«گل به خودی» کودکانه**

در ترکیب اکران نوروزی، فیلم کودک و نوجوان نیز گنجانده شده است. «گل به خودی» به کارگردانی احمد تجری و تهیه‌کنندگی علی قائم‌مقامی، ساخته شده است. در این فیلم از دو چهره کودک موفق در سریال‌های تلویزیونی استفاده شده است. ابوالفضل رجبی، بازیگر نوجوان سریال «پایتخت» و رایان سرلک، بازیگر کودک سریال «زیر خاکی» در «گل به خودی» حضور دارند.

■ **«سگ بند» کمدی!**

مهران احمدی پس از اولین تجربه کارگردانی‌اش که با کمدی پرفروش «مصادره» همراه بود، در دومین گام سراغ «سگ بند» رفته است. سگ بند هم مانند مصادره یک اثر کمدی است. این فیلم قرار بود در سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر حضور داشته باشد که این اتفاق رخ نداد. نام «سگ بند» برگرفته از فنی در کشتی به همین اسم است. این فیلم آخرین حضور مرحوم سیروس گرجستانی در سینما به شمار می‌رود. از دیگر بازیگران «سگ بند» می‌توان به امیر جعفری و بهرام افشاری اشاره کرد.

■ **«شادروان» از جشنواره تا نوروز**

فیلم سینمایی شادروان به کارگردانی حسین نمازی و تهیه‌کنندگی عباس نادران از جمله آثار حاضر در چهلمین جشنواره فیلم فجر است. این فیلم در جشنواره با نقدهای متفاوتی همراه بود. برخی منتقدان این فیلم را یک اثر کمدی دانسته و از حضور آن در جشنواره استقبال کرده‌اند و برخی دیگر آن را «سوژه خوب از دست رفته» نامیده‌اند. یکی از دلایل شهرت شادروان، ماجرای آرای مردمی برای انتخاب بهترین فیلم چهلمین جشنواره فیلم فجر بود. نادران، تهیه‌کننده این فیلم به روند جمع‌آوری آرای مردمی به شدت اعتراض کرد و این کار در نهایت باعث حذف سیمرغ بهترین فیلم از نگاه تماشاگران این دوره از جشنواره شد. نمازی کارگردان شادروان هم مانند مهران احمدی دومین تجربه کارگردانی خود را پشت سر گذاشته است. وی پیش از این «آپاندیس» را ساخته بود. در خلاصه داستان این فیلم آمده است: «شادروان به دردسرهای یک خانواده پس از فوت ناگهانی پدرشان می‌پردازد. خانواده آنها که در حاشیه شهر زندگی می‌کنند، درآمدی جز فروش سبزی ندارند و حالا با درگذشت پدرشان ماجراهای تازه‌ای برایشان به وجود می‌آید.»

پیش از این قرار بود فیلم‌های «علفزار» و «لامینور» هم در اکران نوروزی حضور داشته باشند که گویا با نظر سازمان سینمایی این فیلم‌ها از فهرست حذف شده‌اند.

نما | حسین کشتکار

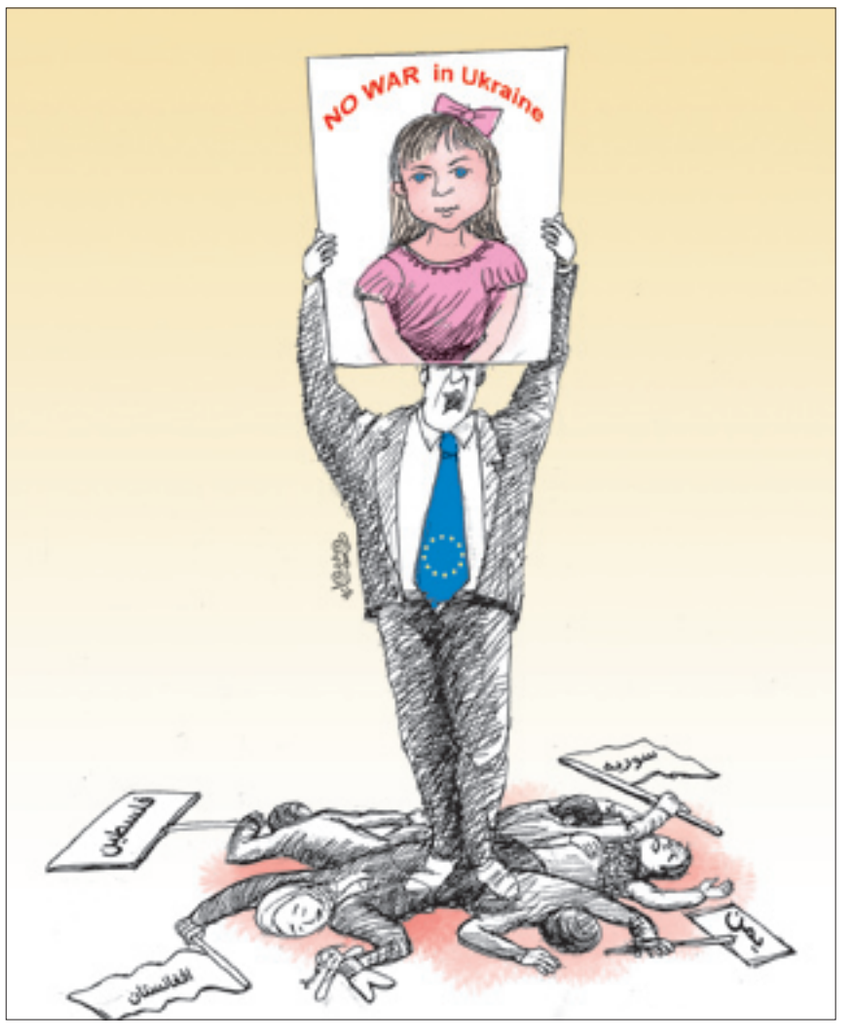

نقد فیلم

تاروپود سینمایی سست یک عنکبوت

به نظر می‌رسد «عنکبوت» فیلمنامه‌ای ندارد و ایرج‌زاد بر اساس همان آگاهی‌های مطبوعاتی سراغ ساخت فیلم رفته است

■ **افشین علیار**

زمانی که قرار است از یک رخداد واقعی فیلم ساخته شود، باید بسترسازی سینمایی را رعایت کرد، یعنی آن واقعیت باید در چارچوب ساختاری درست و دقیق قرار بگیرد. اینکه فقط یک موضوع ملتهب پتانسیل جلب توجه را داشته باشد، دلیلی بر جذابیت آن روی پرده سینما نیست، به همین جهت ساختن فیلم‌هایی مانند عنکبوت تمهیدات خاص خودش را می‌طلبد. ابراهیم ایرج‌زاد در ساخت دومین اثر سینمایی‌اش موضوع سعید حنایی که در اواخر دهه ۷۰ زنان خیابانی را به قتل می‌رساند، انتخاب کرده است. این می‌تواند یک طرح مناسب برای یک فیلم سینمایی باشد ولی باید برای آن، فیلمنامه فکرشده و دقیقی هم نوشته شود اما به نظر می‌رسد عنکبوت فیلمنامه‌ای ندارد و ایرج‌زاد بر اساس همان آگاهی‌های مطبوعاتی سراغ ساخت این فیلم رفته است. با اینکه اکتای براهنی، نویسنده فیلم بوده ولی احساس می‌شود او تحلیل روانشناسانه‌ای درباره کلیت ماجرا نداشته است و تنها دلیل نوشتن عنکبوت پرداخت تراژیک یک ماجرا بوده است که البته این تراژدی هم الکن مانده چراکه فیلم توان و ریتم مناسبی ندارد و انگار با یک فیلمنامه باریک و توخالی مواجهیم که فقط می‌دانیم سعید حنایی همان قاتل زنجیره‌ای زنان خیابانی است.

این اما صرفاً یک کپشن ژورنالیستی است و ربطی به ایجاد کنش درام ندارد، یعنی فیلم قادر به تأثیرگذاری نیست چراکه آنقدر ضعف دارد که می‌شود آنها را کات کرد. فیلمساز به جای اینکه پس از بیست و چند سال آسیب را ریشه‌یابی و چرایی دلیل کار سعید را تحلیل کند، صرفاً به روند سطحی و خطی چگونگی قتل‌ها اکتفا می‌کند. اینکه سعید حنایی چگونه زنان را به قتل می‌رسانده را می‌دانیم و احتمالاً نشان دادنش می‌تواند تأثیر مخرب و منفی هم داشته باشد اما فیلمساز نتوانسته تحلیل روانشناسانه‌ای داشته باشد.

اتفاقاً پس از چندین سال که سوژه کهنه و دستمالی شده است، بهتر بود ایرج‌زاد سراغ رویکردهای روانشناسانه اجتماعی می‌رفت. او می‌توانست در روحیات و علت ذهنی حنایی در اینکه او چرا زنان خیابانی را به قتل می‌رساند، کاوشگری کند، از سوی دیگر می‌توانست زیرساخت‌های اجتماعی را مورد تحلیل قرار بدهد و در مورد چرایی علت حضور زنان خیابانی به پاسخ منسجمی برسد اما سطحی‌نگری و بازگویی وقایع نه می‌تواند کارآمد باشد و نه گره‌گشایی منطقی دارد چراکه موضوع فیلم از قبل برای مخاطب معلوم است و آنچه روی پرده دیده می‌شود، شرح وقایع است. با موسیقی یا نورپردازی دلهره‌آور، چنین ساختاری می‌تواند یک اثر در ژانر وحشت یا پلیسی معمایی باشد اما در سینما خط روایی منسجم و روان که در آن علت و معلول مشخص باشد، نیاز است. عنکبوت پردازش منسجمی در شخصیت‌پردازی هم ندارد. مشخص است حنایی مشکل حاد روانی دارد که مسبب آن می‌تواند مادرش باشد اما انگار ایرج‌زاد جرئت رسیدگی به علت را نداشته و نتوانسته روان‌پریشی او را آسیب‌شناسی کند.

بهتر بود فیلمساز علت را در روابط درون خانوادگی دنبال کند و به یک بستر منطقی اکتفا می‌کرد اما در شرایط فعلی سعید یک کاراکتر منفعل است که چون یک مسافرکش قصد تجاوز به زنش را داشته است، می‌خواهد شهر را پاکسازی کند و باز اینکه چرا قید مسافرکشی را می‌زند و سراغ زنان خیابانی می‌رود، منطق کافی ندارد، با اینکه می‌توانست یک ریشه روانشناسانه داشته باشد و جرئت‌نداشتن کارگردان جایی مشخص می‌شود که دوربین در خانه می‌ماند و آخرین دختر قربانی فرار می‌کند.

فیلمساز آنقدر احساس دانای کلی می‌کند که نشان نمی‌دهد سعید چگونه به دام می‌افتد آیا آن دختر آخر باعثش بوده؟ به هر جهت حرکت یا زوایای دوربین سیاهی بیش از حد در نورپردازی بازی‌های سرد و تخت و منفعل موسیقی متن هولناک دلیلی بر ملتهب یا ترسناک بودن فیلم نیست. «عنکبوت» ایده‌اش را فدای تصویرسازی و توضیح واضحات کرده است.

رویداد

در نشست خبری هفتمین جشنواره ملی اسباب‌بازی مطرح شد

جشنواره ملی اسباب‌بازی؛ گامی به سوی تغییر نگرش و بازارهای جهانی

■ **محمد صادقی**

دبیر هفتمین جشنواره ملی اسباب‌بازی ابراز امیدواری کرد این جشنواره گامی به سمت بازارهای جدید، متنوع، منطقه‌ای و جهانی بردارد و تغییر نگرشی از یک صنعت نوپا و تازه‌کار به سمت یک صنعت رسمی و پایدار ایجاد شود.

به گزارش «جوان» مهدی علی‌اکبرزاده، مدیرعامل کانون پرورش فکری در نشست خبری هفتمین جشنواره ملی اسباب‌بازی گفت: هفتمین جشنواره ملی اسباب‌بازی مانند دوره‌های پیشین این جشنواره بستری فراهم می‌کند تا تولیدکنندگان اسباب‌بازی محصولات خود را ارائه کنند. بخش رقابتی هفتمین جشنواره ملی اسباب‌بازی با رویکردی متفاوت نسبت به جریان تولیدات ایرانی برگزار می‌شود و در داوری اولیه، ۵۷۶ محصول مورد بررسی قرار گرفت که این تعداد بیش از دو برابر محصولات ثبت‌شده در بخش رقابتی ششمین جشنواره ملی اسباب‌بازی است و منتخبان بخش‌های مختلف روز دوشنبه ۲۳ اسفند معرفی و تقدیر خواهند شد. مدیرعامل کانون با اعلام خبر برگزاری نشست‌های تخصصی در این دوره از جشنواره بیان کرد: چهار نشست تخصصی «اسباب‌بازی‌های شناختی/نگاهی بر بنیادی‌ترین کارکردهای اسباب‌بازی در جریان رشد»، «استانداردهای اسباب‌بازی/چالش اسباب‌بازی خوب در نگاه حداقل‌های کیفیت»، «بازارهای جهانی، افق پیش‌رو/مروری بر مهم‌ترین چالش‌های جهانی شدن و صادرات» و «تحولات فرهنگی و آثار آن در اقتصاد فرهنگ و اسباب‌بازی/آینده صنعتی‌ترین کالای فرهنگی» برگزار می‌شوند.

علی‌اکبرزاده با اشاره به اهدای نشان اسباب‌بازی برتر ایرانی گفت: امسال نیز نشان اسباب‌بازی‌های برتر به تولیدکنندگان باکیفیت اهدا خواهد شد. این نشان اسباب‌بازی برتر برای تولیدکنندگان و خانواده‌ها تأییدی بر کیفیت و شاخص بودن محصول خواهد بود و اسباب‌بازی‌های منتخب را در فروشگاه‌ها متمایز می‌کند. وی اظهار کرد: نمایشگاهی از برترین اسباب‌بازی‌های ایرانی و تولیدات منتخب از تاریخ ۲۱ تا ۲۳ اسفند برپا خواهد شد. همچنین در اردیبهشت‌ماه سال ۱۴۰۱ همزمان با ماه مبارک رمضان نمایشگاه از افطار تا سحر برپا می‌شود. در بخش دیگری از این نشست آیدین مهدی‌زاده‌تهرانی، دبیر جشنواره ملی اسباب‌بازی نیز گفت: در هفتمین دوره این جشنواره شاهد تغییرات زیادی در فرم و برگزاری با توجه به تغییرات جامعه بوده‌ایم، در همین راستا تغییرات به‌وجود آمده در هفتمین دوره نیز ثابت کرد که جشنواره بسیار پویا و منعطف است. امیدوارم جشنواره هفتم گامی به سمت بازارهای جدید، متنوع، منطقه‌ای و جهانی بردارد و تغییر نگرشی از یک صنعت نوپا و تازه‌کار به سمت یک صنعت رسمی و پایدار ایجاد شود. علاقه‌مندان می‌توانند برای شرکت در نشست‌های تخصصی هفتمین جشنواره ملی اسباب‌بازی به پایگاه جشنواره به نشانی irantoyfetival.ir مراجعه و ثبت‌نام کنند.

نشر

مجموعه غزل «نام تو را بر هر خیابان می‌گذارم» منتشر شد

«نام تو را بر هر خیابان می‌گذارم» عنوان دومین مجموعه غزل نازنین مرادی است که از سوی انتشارات فصل پنجم در اسفند ۱۴۰۰ منتشر شده است.

مجموعه غزل «نام تو را بر هر خیابان می‌گذارم» شامل ۵۳ غزل با مضامین عاطفی و اجتماعی است که در ۶۶صفحه از سوی انتشارات فصل پنجم در اسفندماه ۱۴۰۰ منتشر شده است.

نازنین مرادی تاکنون در جشنواره‌های ادبی متنوعی برگزیده شده است که نفر برتر جشنواره «ایران ما» سال ۸۶، «ایوان آیینه‌ها» سال ۸۷، فعال ادبی نمونه در «جشنواره چله آه» سازمان فرهنگی- هنری شهرداری تهران سال ۹۲ و نفر اول جشنواره طلوع (شهرداری تهران) سال ۹۴ از جمله آنهاست.

نخستین مجموعه غزل مستقل وی با نام «خودت را به بادها بسپار» توسط انتشارات فصل پنجم در سال ۱۳۹۷ منتشر شد که جزو ۴۳ اثر راه‌یافته به مرحله دوم داوری جایزه مستقل کتاب سال غزل در همان سال شد. همچنین تا به حال اشعاری از او در کتاب‌های بهار سخن انتشارات کومش، هم‌آوای من باش انتشارات هم‌قلم، گزیده ادبیات معاصر انتشارات نگیما، لوح فشرده شاعران معاصر مؤسسه رسانه‌ساز دانش به چاپ رسیده است.

مد و لباس

رئیس کارگروه ساماندهی مد و لباس کشور در نشست خبری جشنواره مد و لباس فجر:

ما به دنبال نوآوری و تولید لباس زیبا و عفیفانه هستیم

■ **مصطفی شاه‌کرمی**

رئیس کارگروه ساماندهی مد و لباس فجر با تأکید بر اینکه لباس و پوشاک یکی از غذاهای روح، روان و جسم انسان است، می‌گوید: ما دنبال نوآوری برای تولید لباس زیبا، سالم، ارزان و عفیفانه هستیم و در پی ترویج مدلینگ زنده نیستیم، حمایت هم نمی‌کنیم، مجوز هم نمی‌دهیم اما تبلیغ محیطی حق تولیدکننده و طراح است.

سیدمجید امامی، رئیس کارگروه ساماندهی مد و لباس کشور در نشست خبری یازدهمین جشنواره مد و لباس فجر که روز گذشته در وزارت ارشاد برگزار شد، با اشاره به اینکه لباس و پوشاک صرفاً عامل ستر یا پوشش و پوشاندن بدن نیست، بلکه یکی از غذاهای روح و روان و جسم انسان است که غذایی معنوی و روحی است، گفت: اگر در خصوص سلامت مصرف جامعه دغدغه داریم، محصولات متنوع فرهنگی شامل اسباب‌بازی، کتاب و تئاتر است اما لباس پرمصرف‌ترین کالای فرهنگی در سبد مصرف خانواده ایرانی است. ما با میراث و توان ایرانی نه تنها توان پاسخگویی به نیاز خودمان را داریم بلکه می‌توانیم به صادرکننده تبدیل شویم. این رویکرد که لباس وارداتی در کشور مطرح است و لباس خارجی را برتر می‌دانیم، باید تغییر کند و به اهمیت لباس صادراتی تبدیل شود.

رئیس کارگروه ساماندهی مد و لباس کشور افزود: رویکرد ما رفتن به سمت پوشیدن لباس صادراتی ایران است. دسترس‌پذیری لباس زیبا، سالم، ارزان و عفیفانه حق ایرانی‌هاست و باید جشنواره آن را تأمین کند. جشنواره مد فجر بازطراحی و تمام نواقص رفع شد و تلاش داریم در تعامل با جهان با شاخص‌های اسلامی ایرانی صادرکننده باشیم. در پی ترویج مدلینگ زنده نیستیم، حمایت هم نمی‌کنیم، مجوز هم نمی‌دهیم اما تبلیغ محیطی حق تولیدکننده و طراح است و ما به دنبال نوآوری در این حوزه هستیم. رویکرد نوآوری، کاربردی، ملی و بین‌المللی بودن را باهم تلفیق کرده‌ایم. همچنین رویکرد اصلی ما این است که طراح در تعامل با صنف قرار بگیرد و طرحش خریده و دوخته و قابل فروش شود و باید تمام چرخه مد مدنظر قرار گیرد.

امامی در پایان اظهار داشت: با در نظر گرفتن غرب آسیا و ایران فرهنگی مزیت‌هایی داریم و تلاش می‌کنیم در کشورهای متعدد در سال آینده نمایشگاه لباس ایرانی امروز را که قابل پیوند با لباس فرداست، برپا کنیم و پیش‌بینی‌مان حضور در ۱۰کشور در سال آینده است.